

РЕЗОЛЮЦІЇ І УХВАЛИ VII. З'ІЗДУ ТУРФДІМ.

РЕЗОЛЮЦІЯ В СПРАВІ НАВЧАННЯ ДІТЕЙ РУЧНИХ РОБІТ, РИСУВАННЯ І МАЛЮВАННЯ.

Взявши на вагу успішну спробу науки шиття, вишивання й гафтування, що її завведено для дівчат при школі ТУРФДім у Вінніпегу, велике зацікавлення дівчат цю наукою та її прекрасні наслідки, З'їзд рекомендує всім Відділам і Товариствам, де тільки можливо, завести при своїх школах окремі класи такої-ж самої науки шиття, вишивання й гафтування, а також класи інших ручних робіт так для дівчат як і для хлопців. З'їзд переконаний в тому, що так, як у Вінніпегу, в різних місцевостях знайдуться відповідні товаришки і товариші, члени й членкині ТУРФДім, що зможуть провадити науку в таких класах. Крім науки музики й співу З'їзд рекомендує також і малювання для дітей, що виявляють до цього особливі здібності, якщо найдуться для цього відповідні вчителі.

РЕЗОЛЮЦІЯ ПРО ВІДНОШЕННЯ ДО ФАРМЕРСЬКИХ І РОБІТНИЧИХ ЕКОНОМІЧНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ.

З'їзд визнає корисним і потрібним для українських фермерів брати участь в фермерських економічних організаціях, а для робітників в трейд-юніях. В цих організаціях повинні так фермери як і робітники кооперувати з прогресивними елементами, що гуртуються в лівому крилі для того, щоб охоронити ці організації від контролю і впливу ворогів працюючих мас та втримати їх на услугах інтересів робітників та фермерів.

РЕЗОЛЮЦІЯ ПРО ВІДНОШЕННЯ ДО ПОЛІТИЧНОГО РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОГО РУХУ.

Визначаючи, що так індустріальні робітники як і фермери є членами однієї визискуваної класи працюючих і мають одного спільного ворога — капіталістично-класу, З'їзд уважає за колюче потрібне об'єднання індустріальних робітників і фермерів в одну спільну політичну організацію трудових мас Канади для спільної боротьби за робітничі й фермерські інтереси та за повне особободження їх від визиску і гнету капіталізму. З'їзд поручає всім членам Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім, що входять в різні політичні, економічні, кооперативні, просвітні й запомогові організації, щоб вони працювали в них в напрямі такого як найбільшого об'єднання робітників і фермерів.

РЕЗОЛЮЦІЯ ПРО ВІДНОШЕННЯ ДО ЗАПОМОГОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ.

З'їзд визнає корисним і потрібним об'єднання запомогових організацій та серед робітників, як і серед фермерів, але уважає, що матимуть вони успіх тільки тоді, коли будуть злучені в одну спільну всеукраїнську організацію, тому поручає всім Відділам, де тільки можливо, об'єднувати й підтримувати відділи Робітничого Запомогового Товариства, а в першу чергу самим до нього вступати.

ЗВІТИ ДЕЛЕГАТІВ НА ПИСЬМІ.

З'їзд постановляє, щоб на майбутню кожний делегат і кожна делегатка мали виготовлені звіти з діяльності і стану їхніх Відділів і Товариств на письмі. Кожний делегат і кожна делегатка, перешливши такий звіт майбутньому З'їздові і давши всі потрібні пояснення до нього, має передати його секретарям З'їзду. Звіти ці повинні бути як найстильніші але точні, щоб в них коротко та ясно була зсумована цілорічна діяльність і стан Відділу чи Товариства закінцем року.

ПРИВІТ ТРУДЯЩИМ В РАДЯНСЬКИХ РЕСПУБЛІКАХ.

Товариші Робітники і Робітниці! Селяні і Селянки! Представники українського робітництва і фермерства в далекій Канаді, з'їхавшись на VII. З'їзд Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім, який відбувався своїм наради 25, 26, і 27. січня 1926 р., в місті Вінніпегу, шлють Вам свої сердечні привітання і бажають успіху в будові нового життя, яке започаткували Ви, від часу повалення влади царів і буржуазії.

Товариші! Вашу завзяту боротьбу за новий лад, боротьбу, яка коштує Вас ріки крові і незміриму глибину страждання, ми уважаємо своєю боротьбою від самого її початку. Нас тішить одушевляють і додають завзяття, успіхи Вашої боротьби.

Слідючи за ходом Вашої боротьби, ми тішимось Вашими героїчними перемогами на всіх фронтах тому, що Вашими успіхами започатковано нову епоху в історії людства. Зміщення робітничо-селянської влади на одній шестій частині земської кулі, додають завзяття всім поновленим цілому світу за свободу і новий суспільний лад.

ПРИВІТ ВСІМ ОСВІТНИМ, КУЛЬТУРНИМ ТА МИСТЕЦЬКИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Товариші! Учасники Всеукраїнського З'їзду ТУРФДім, що зібрався на наради 25, 26, і 27. січня 1926 р., представники українського робітництва і фермерства цілої Канади, шлють Вам сердечне привітання.

Ми свідомі того, що великий вплив на наму освітньо-культурну працю мали успіхи такої-ж Вашої праці на Радянській Україні.

Товариші! Ми радіємо Вашим успіхам, радіємо тим більше, що знаємо, серед яких тяжких господарських відносин приходилось Вам класти основи під будову нової культури.

Ваші успіхи на освітньо-культурному полі, уважаємо нашими успіхами. На Вашу працю звернені очі пролетаріату всього світа, тому прагнемо Вам дальших, шораз більших і безперервних успіхів. Честь і слава освітньо-культурним працівникам робітничо-селянської України!

ПОДЯКА ВІННІПЕГСЬКОМУ ВІДДІЛОВІ ЖІНОЧОЇ СЕКЦІЇ.

Семий Всеукраїнський З'їзд ТУРФДім складає щиру подяку Відділові Жіночої Секції у Вінніпегу за влаштування в Українському Робітничо-Фармерському Домі кухні для делегатів і делегаток.

Особливо дякує З'їзд тим товаришкам, що готовили харчі і тим, що обслуговували під час обідів і вечерів.

Делегати і делегатки при спільному харчуванню мали змогу провести ці хвилині в дієно-товариській обстановці, могли взаїмно зазнайомитись і цілий час почувалися тісно споріднено організованою сімєю.

Все це в великій мірі треба завдячити вінніпегській товаришці, що не жаліла свого часу на те, аби делегати і делегатки почувалися на З'їзді як у себе дома.

Честь і слава Вінніпегській Товаришці!

КОМУНІСТИЧНА МОЛОДЬ В РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ.

В капіталістичному шоденному великих капіталістів, "Neue Freie Presse", який виходить німецькою мовою у Відні, поміщено недавно (в числі з дня 3. січня 1926) допис кореспондента того часпису, інженера Басека про комуністичну молодь у Радянському Союзі.

Ніше він там ось що... "Червоні хустки. Довгі ряди червоних хусток. Чвірки за чвірками — молоді дівчата. Червона хустка — їх однострій, однострій дівчат-членкинь комуністичного союзу молоді "комсомолок". Очевидно, вони мають ще й відзнаку, металевий червоний прапорець з буквами "КІМ": Комуністичний Інтернаціонал Молоді. Багато соток тисяч членів — наслідок "Комсомол" — Комуністичний Союз Молоді. Дисципліна у них така-ж сувора, як і в старих комуністів. Комсомол, це школа приготування до партії, школа, в якій об'єднуються молодь від 16 до 21 року життя. Поруч школи й науки, мають вони відповідно до освіти й звания, виконувати певні означені функції для партії: виголошувати відчуття, навчати молодших. Виховання, яке переходить комсомольці, суворе і дисципліноване не лиш в способі життя, але й в способі думання. Молодий ум заправляєється в міцні рямці, щоб описати — не збочувати ані в право, ані в ліво, тільки має перед очима все лиш одне, лиш одну мету. Учні і молоді робітники даного заведення, дівчата до послод й контористи, що є членами "комсомолу", гуртуються в "гуртку" даного заведення, координують до "комгуртка" до-рослих. Планомірно відбуваються там обовязкові відчуття і вправи, а від часу до часу іспити, що мають перевірити поступки членів у опануванні "Азбуки комунізму".

Поруч обовязків мають комсомольці також багато прав. Членство у комсомолі є не лише до лівоні міри забезпечення перед безробіттям, воно має також лекційний доступ до високих шкіл і спеціальних курсів. Молоді робітники, члени комсомолу підготовляються в так званих "робфаках", себто робітничих факультетах до студій на високих школах. Ці робітничі факультети підпорядковані високим школам, мають давати робітникам загальну освіту, потрібну до студій на високих школах. Більшість місць на самих високих школах застережена для комсомолу, котрий відкомандовує своїх членів до студій. Що-ж торкається партійних високих шкіл, то там слухачі самі комсомольці.

Гуркіт барабанів, згуки труб, ці тони, особливо в літі, раз-у-раз мішаються з вуличним гамом. З червоними хустками на шії, з червоним прапорцем попередеру, йдуть по місті хлопці й дівчата. Це "друга зміна" — піонери. Вірне наслідування організації пласту, тільки з комуністичним змістом. Іх число перебільшує вже мільон, і вони здобули собі вже тривку традицію. Іх відзнака: над символом горючого поля схрещені серп і молот. "Все готово!" — звучить боевий клич тих дітей. Уклад у цілому Союзу єдиний. Навіть найменше заведення має свій гурток. Члени об'єднуються в частини. Своєрідна примета тієї організації — це те, що вона приєднується не до школи, як західно європейські пласти, тільки до тих заводів і фабрик, у яких заняті родичі дітей. Також ці маленькі майбутні вождарі червоній державі мають поважні обовязки. Вони вибирають своїх провідників. Провідники збираються на засідання й наради. В літі вся ця дівчороза покидає місто і цілими місяцями об'їжджує в великих по військовому упорядкованих таборах. Хоч гра й забава в цій організації грає найважливішу роль, то вже й тут зачинається підготовка молодих робітничих дітей до виховання в комуністичному дусі. А осягнувши відповідний вік, молоденький піонер вступає до організації комсомолу, яка вже є могутнім чинником у політичному житті Радянського Союзу.

Перед організації піонірів є ще організації "вовченят" або "ленінчат" — це зовсім маленькі діти. Тут політика ще зовсім не входить у гру — коли не числится того, що в усіх дитячих садках і захистах можна знайти дитячий портрет Леніна. Ці маленькі діти виховуються в великій любові до вождя революції. І м зацілюється змалку дух організації й почуття громадянства. Вони самі собі вибирають з поміж себе мирові суди для своїх забав. Зрештою, імя Леніна носять офіційно всі три організації. Також комсомол називається "Ленінський".

На протязі восьми років традиції сильно об'єднувалися. Піонери як і комсомольці мають всюди свої клубові будинки. Там вони відбувають свої збори, святкують свята. Різдво і великдень стражили своїм релігійний зміст і стали змивові і веселим святом з політичним і господарським змістом". Так пише про молоде і наймолодше покоління горожан Радянського Союзу буржуазний кореспондент, побачивши його з близька на власні очі.

мором. З червоними хустками на шії, з червоним прапорцем попередеру, йдуть по місті хлопці й дівчата. Це "друга зміна" — піонери. Вірне наслідування організації пласту, тільки з комуністичним змістом. Іх число перебільшує вже мільон, і вони здобули собі вже тривку традицію. Іх відзнака: над символом горючого поля схрещені серп і молот. "Все готово!" — звучить боевий клич тих дітей. Уклад у цілому Союзу єдиний. Навіть найменше заведення має свій гурток. Члени об'єднуються в частини. Своєрідна примета тієї організації — це те, що вона приєднується не до школи, як західно європейські пласти, тільки до тих заводів і фабрик, у яких заняті родичі дітей. Також ці маленькі майбутні вождарі червоній державі мають поважні обовязки. Вони вибирають своїх провідників. Провідники збираються на засідання й наради. В літі вся ця дівчороза покидає місто і цілими місяцями об'їжджує в великих по військовому упорядкованих таборах. Хоч гра й забава в цій організації грає найважливішу роль, то вже й тут зачинається підготовка молодих робітничих дітей до виховання в комуністичному дусі. А осягнувши відповідний вік, молоденький піонер вступає до організації комсомолу, яка вже є могутнім чинником у політичному житті Радянського Союзу.

Перед організації піонірів є ще організації "вовченят" або "ленінчат" — це зовсім маленькі діти. Тут політика ще зовсім не входить у гру — коли не числится того, що в усіх дитячих садках і захистах можна знайти дитячий портрет Леніна. Ці маленькі діти виховуються в великій любові до вождя революції. І м зацілюється змалку дух організації й почуття громадянства. Вони самі собі вибирають з поміж себе мирові суди для своїх забав. Зрештою, імя Леніна носять офіційно всі три організації. Також комсомол називається "Ленінський". На протязі восьми років традиції сильно об'єднувалися. Піонери як і комсомольці мають всюди свої клубові будинки. Там вони відбувають свої збори, святкують свята. Різдво і великдень стражили своїм релігійний зміст і стали змивові і веселим святом з політичним і господарським змістом". Так пише про молоде і наймолодше покоління горожан Радянського Союзу буржуазний кореспондент, побачивши його з близька на власні очі.

Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!

3 ЩОДЕННОГО ЖИТТЯ.

"МІЛІОНИ, ШО ЖИВУТЬ, НІКОЛИ НЕ ПОМРУТЬ"

Чи це правда? Так говорив "дослідник св. письма". Він говорив, а люде слухали та падалися. — Ото вік! — Асптали в кутику жінки. — Тай жий, тай жий, без кінця... А "дослідник" сипав мов на илзину. "Народиться цар з сіма годинами... Настане голод, хороби..." Глянув в "св. письмо". "Святе письмо голосить, що поваляться всі трони, уряди... Ліга Націй провалиться... Фашизм над безоднею пропасть..." Чи у вашім святім письмі говориться про всі організації? — перервав хтось з кути. — Так, так, про всі організації, про малі й великі, — відповів "дослідник".

— І про Лігу Націй? — Так, любий. В святім письмі говориться про все. — Про найменшу організацію? — Про найменшу організацію! — Говориться там, що мільони людей, які живуть, ніколи не помруть? — Так. — А що там говориться в тім святім письмі про Робітниче Запомогове Товариство в Канаді? — перервав другий. — Чи воно також провалиться? — крикнув хтось. — Ану, ану, — додав ще третій.

— Про таке товариство я ще й не чув, — відповів "дослідник". — Та-ж ви казали, що у вас є всі організації. — У них є лише ті, що мають провалитися — додав хтось. — Ха-ха-ха! Значить, що Робітниче Запомогове Товариство має існувати!

— Його й потрібно, бо будуть хороби, голод, а до того всього й люде вже не будуть більше вмирати... — А-я, а-я, треба забезпечити себе, — додав ще один. — Це-ж літа!... — Вічність!... В саді повстав сміх. "Дослідник" витягнув руки на підвешенно, немов пускався летіти і просив о спокій, але був безрадний. — Ми ніколи не дозволяемо на дискусію, — кричав "дослідник". — Але ми дозволяємо!

НЕЗАБУВАЙТЕ ані на хвилину, що місяць лютий є місяцем кампанії за побільшення членства Робітничого Запомогового Товариства. Хто з робітників, або робітниць не є ще членами Р.З.Т., то повинні ними стати ще цього місяця. Не отгягуйтеся, товариші й товаришки, щоб потім не жалували.

сказало кілька параз.

— Ви дайте мнє відповідь про Р.З.Т.! — говорив один робітничий сміючись.

— Я-ж вам вже сказав, що про Ар.Зе.Те. нічого не знаю! — оправдувався "дослідник". — Коли ви не знаєте, то я поясню!

— Але-ж у нас дема дискусія...

— Товариші і товаришки! До нас заїздять всякі затемнітелі та використовують для своїх цілей. Сьогодні такі часи, що робітництво цілого світа організується в свої класові освітні, запомогові, професійні та політичні організації й бореться за свої права, бореться з визиском, з несправедливістю, бореться зі старпом за нове. Ми не можемо оставитися по заді наших товаришів і товаришок. Життя заставляє нас створити колектив, створити організації для освідлювання себе самих, для забезпечення себе і своєї родини. Тому не слухайте пустих казок всяких проїдисвітів, а вступаєте в ряди організованого українського робітництва і фермерства. Вступаєте до освітніх організацій, вступаєте до запомогової організації — Робітничого Запомогового Товариства. Всі до організації! В організації наша сила! (Довготривалі оплески).

"Дослідник" висунув задніми дверима, а робітники та робітничі говорили між собою. Того мітингу відіслалося девять членів до Р.З.Т. Дранка.

ЧОМУ Я НАЛЕЖУ ДО РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА.

Bündler, Man.

Ще недавно тому я й члени не хотів про Робітниче Запомогове Товариство, бо думав, що як я маю добру роботу й пару доларів в кишені, то мені не треба ніякої організації. Але коли в одного разу закурнував й довівши час пролежав в ліжку й видав немало грошей на лікування, то аж тоді я почав пригадувати над своєю попередньою глупотою й приобширив собі, що коли-б якийсьоріце видворився, так зараз вийшов до незданого товариства. Згодом я відкрив в пішов налад до своєї праці, але думав про те, як не забути виласити в член Р.З.Т. Після 15-ти місяців мого впису в газдане товариство, я знову закурнував й знову прийшов мені проказати в ліжку 20 доларів. Віднадували мене члени Р.З.Т., віднадували мене лікарюнісі безплатно, а відтак газдане товариство виплатило мені \$3000 запомогой. Зараз я прокинувся на своїм заняттю в шпалі і розкажу всім українським робітникам, що Робітниче Запомогове Товариство є корисне для всіх робітників, бо підчас слабости, калітва не смерті виплачує запомогой і по смерті дуже тоно. — Але ми дозволяємо! — кричав "дослідник".

ЛЕНІН В ЖОВТНЕВІЙ РЕВОЛЮЦІЇ.

(За редакцією В. Чубаря.)

(Продовження.)

— Вам доведеться ходити що-дня на стацію й брати мені всі російські газети. Далі, вам треба буде налагодити пересилання листів поштою. Ми не можемо довіряти офіційній пошті, — почав давати розпорядження Ленін.

Все це я обіщав зиконати докладно. Сказав Ленінові, що у мене є товариш, залізничний почтар, у вагоні, що їздить між Гельсінгфорсом та Пітером. При його допомозі легко буде налагодити нелегальну пошту, ледви тільки отримаю квазівки, куди треба доставляти листи в Пітері.

Коли Ленін дізнався про все, що йому було потрібно для його роботи, він мені сказав, щоб я йшов спати, а він ще буде писати. І, не вважаючи на те, що було вже пізно, і він тільки що оселився у новому помешканні, Ленін спокійно сів за стіл, взяв російські газети й почав їх роздвелятися й писати. Не знаю, скільки часу він писав, тому, що я заснув. Вранці я встав в 9-й годіні. Подивився на стіл. Тут лежав зшиток з назвою: "Держава й революція". Ленін залишився спати, а я йшов на посаду. Коли я в день, в год. 4-ий прийшов до дому, Ленін каже мені: — Я переглянув вашу книжкову шафу. У вас багато гарних книжок. Вони мені саме потрібні.

Потім він прохав мене купити для нього яєць, масла й т. ин. Я запропонував принести обиди з кооперативної їдальні, де я здебільшого обїдав, але він відмовився, пояснюючи, що на газовій плиті він зможе зварити окропу для чаю й яйця, а більше — не треба. Для нього — цього, мовляв, досить.

— Мені головне — газети. Ось газет — не прогайте. Я пішов на стацію й приніс з собою куду газет. В нас так воно й налагодилося: ввечері я стежив на стації-пштовоїй потяг, купував всі газети й приносив Ленінові. Він негайно перечитував їх і писав статті до пізньої ночі, а на другий день передавав їх мені для надсилки до Пітеру. В день він сам собі готував страву.

Мешкав в мене Ленін з півтора тижня. Тоді Віллі знайшов для нього інше помешкання в тов. Усенюса. Пізно ввечері ми перевезли його туди. Але за кілька днів мені довелось знову оселити Леніну у себе, бо цей товариш, що в його кімнаті він оселився, несподівано помер, і тому помешкання було незручне.

Коли Ленін прожив у мене знову тиждень, ми знайшли нову квартиру у Теле, в безлітній родині-рідника Б. Я не хочу називати справжнього прізвища тов. Б. Тоно, що після задушення фінської революції, його було заарештовано й присуджено до розстрілу. Я досі не знаю, розстріляв його чи ні. Цей товариш віддав розпорядження Леніна кімнату, дружина його готувала їжу й взагалі дбала про те, щоб Ленінові було гаразд. Він був дуже задоволений з свого помешкання, а також з своїх господарів.

Я приїздив до нього що-вечера, привозив газети й брав листи, а також був тлумачем по-між Леніном і господарями; вони дуже шкодували, що не можуть безпосередньо розмовляти з Леніном. Ленін також шкодував, що не знає ні фінської, ані шведської мови і додав, що тепер для нього вже пізно вчити ці мови. На цій квартирі Ленін мешкав усі останні часи свого перебування в Гельсінгфорсі, приблизно місяць, або більш, до кінця вересня або початку жовтня, коли він переїхав до Выборгу.

Згадуючи тепер, після п'ятиох років подробиці роботи й життя Леніна в підпіллі в Гельсінгфорсі, я багато вже забув. В пам'яті залишилися лише уривчасті найбільш яскраві малюнки й події з наших шоденних зустрічей.

Ленін мешкав серед фінської робочої класи саме тоді, коли фінські робітники ухвалили запросити його туди на своє свято. Справа в тому, що останню неділю серпня по всій Фінляндії всі робітники влаштовують традиційне свято праці. Чистий прибуток йде до каси центральної організації профспілок (Ц.Р.П.) Фінляндії.

І ось, в Гельсінгфорсі, комісія, що влаштовує свято, ухвалила ще перед літнімими днями запросити Леніна, яко промовця, на це свято. Мені було доручено скласти й надіслати з цією метою лист до Леніна. Я листа написав, але не встиг його надіслати, бо Ленін вже опинився в мене "мешканцем". Одного разу я показав Ленінові листа й пояснив яке це свято. Він посміхнувся й мовив: — Мені доведеться тепер утримуватися від промов. Хоча свято й неідеально, але залишилося це до иншого разу.

"Фінансове" питання вимагало розв'язання. Не в тому розумінні, що в Ліча не було грошей, але на жаль, гроші були в нього російські. З огляду на невинне падіння курсу російських грошей (курс фінської марки падав не так швидко), а також з огляду на валютну спекуляцію російськими грошми, банки в Гельсінгфорсі мняли російські гроші не більш як 10 марок одній особі. В мене-ж що-дня на самі газети йшло більш грошей. Сам я не міг міняти достатньої кількості грошей, і незручно було начальникові міліції що дня міняти російські гроші, тому що всім міняльцям вважали за спекулянтів і вся преса вела проти них кампанію.

Що робити? Як пояснити чому в мене так багато російських грошей? Я звернувся до своїх товаришів в управління й пояснив, що в мене є від партії секретне доручення й мені треба міняти російські гроші на фінські. Для цього, мовляв, мені потрібна їхня допомога.

"Згодом я їм пояснив, й ваші призвища будуть з цього приводу внесено в історію" — шуткував я. Таким чином, я міг п'ятиох відразу поставити міняти гроші, і "фінансову кризу" Володимира Ліча було розв'язано. (Далі буде.)

Товаришу Робітнику! Не забувай, що твоя одинока газета в Канаді — "Українські Робітничі Вісті" — видається лише за твої гроші і інших таких самих, як ти. Памятай, що твоя газета від нікого не надіється помічч, лише від тебе. Тому прислай передплату і скільки зможеш на пресовий фонд.

ЧИ ВИ ВЖЕ МАСТЕ
найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ПРІЧАРДА
КАРПАТСЬКА НІЧ
що недавно вишла з друку? Якщо немає її в васі, або ви її знайомі, то старайтеся купити, а будете мати корисну книжку в хаті. Не трагуйте вартості навіть тоді, як ви переплатите її. Це дона повість з воєнних часів в Галичині і з життя робітництва в Америці. Коли читаєте, то не можете так довго відірватися від книжки, доки не переплатите до кінця. Письменник М. Ірчан, сам пережив війну і вірно описує всі ті страшні події в старому краю. Читаючи "Карпатську ніч" ви рівночасно багато вчите і то в найбільш приступній спосіб, бо ця книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Надрукована вона на найкращому папері, оладка в двох кольорах. КУПІТЬ, А НІКОЛИ НЕ ПОЖАЛІСТЕ! РОЗПОВІДАЮТЬ СЕРЦЬ ЦЮ КНИЖКУ. Вислідуйте книжку за попереднім надісланним грошем. ЦІНА 50 ЦЕНТИВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грішми посилювати на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.